

Abstrakt

V České republice provozují hudbu příslušníci různých cizineckých menšin, kteří se ve svých vystoupeních explicitně identifikují se svojí etnicitou a s oblastí svého původu. Hudebníci poukazují na to, že sami pocházejí například z Kuby, Ukrajiny anebo obecněji ze „Střední Asie“ a hudba, kterou publiku nabízejí, je představována jako „kubánská“, „ukrajinská lidová“ či „středoasijská tradiční“. Předmětem zkoumání jsou jednotlivé koncerty, chápáné jako hudební události – performance – s určenými pravidly jednání interagujících účastníků. V Goffmanově duchu je jednání zkoumaných hudebníků během těchto událostí pojímáno jako sebe prezentace, jejíž význam určují repertoár, místo a příležitost konání, druh publika atd., jakožto „nosiči znaků“. Z výzkumu vyplývá, že hudebníci ve svých sebe prezentacích různými způsoby vyjadřují kdo jsou, odkud pocházejí a rozličně představují (nejen) hudební kulturu vlastního původu. Inspirujíc se modely akulturačních strategií Johna W. Berryho (Berry et al., 1997), se na základě faktorů určujících charakter aktivit hudebníků z řad cizineckých menšin pokouším určit akulturační strategie odrážející se v jejich hudebních sebe prezentacích: kdy je možné pozorovat jednání odpovídající principům integrace anebo separace na druhou stranu? Jak se hudebníci s tou či onou strategií uplatňují na české hudební scéně?

Klíčová slova

etnomuzikologie, terénní výzkum, cizinci, sebe prezentace, akulturační strategie